

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulinka Sándor.**SZERKESZTŐSÉG:**

Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál, hová a kéziratok,
Kiadóhivatal:
városház, főjegyzői iroda, hová az előfizetések és hirdetések
küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Az iparügy érdekében.

Kereskedelem és ipar! ezen jelszó hangzik fel társadalmi életünk azon tömegének ajkain, mely a föld gyümölcsét, a föld veritékes munkálatai termését értékesíteni nem tudja, mely tudósai ezer tervével s bölcsői által főlhalmozott megélhetési rendszerekkel zöld ágra vergődni nem bír.

Városunkban és vidékünkön a föntkitett jelszó mindkét ága sovárogra várja szebb jövőjét. Ki, — vagy mi adja meg ezt?

Ne erőltessük szemünket határainkon túl keresésével azoknak, kik talán mostoha viszonyaink megváltojaként közeledhetnek felénk. Hajótörést szenvedhető ügyünk számára az lehet csak a legbiztosabb mentődeszka, hogy a jövő nemzedéket értelmi belátásban és iskolázás utáni életrevalóságban ügyessé tegyük.

Ezen törekvés egyik feltétele: az ipariskolák fönttartása és virágzásra emelése.

És e nagy horderejű ügy iránt lelkesülve tette közzé buzdító sorait az ipariskolák főfelügyeletével megbízott miniszteri biztos, mely fölszólítást az iparügy jól felfogott érdekében mennél szélesebb körben ohajtván megismertetni, egész terjedelmében közöljük és a nagyközönség figyelmét erre ezennel felhívjuk.

Felhívás

az iparos tanulók oktatásának érdekében.

Hazai társadalmunk mindenrendű és rangu tisztelt közönségéhez.

„Az ipart kell pártolni“ ez a jelszó! Ezt halljuk a törvényhozók házában, ezt említik a választási programbeszédekben; ezt hangoztatja az egész társadalom minden rend-, rang- és osztálykülönbség nélkül.

TÁRCZA.

Ha megtörődve . . .

(Glossa.)

Ha megtörődve ajkamon,
Egy mosoly vesztegel —
Rád gondolok s a nap nyugtán,
„Képeddel alszom el.“

Ha nyugtot lelve álomba
Meg látalak tégedet,
Veled élem az éjet át, —
„Képeddel ébredek.“

De ha bút látok arczodon
S eltűnt rajt' a vigasz,
Hogy mit szenvedek akkor én,
„Kimondhatatlan az.“

Azért szeress szép angyalom,
Mint én is tégedet, —
Mert ember-ész nem sejtí azt,
„Mit érted szenvedek.“

Zoltán Gyula.

Szivtelen.

— Elbeszélés. —

Hamvai Sándortól.

VII.

(Folyt. és vége)

Kezdtet közönséges ember lenni.

Reggeltől estig otthon ült és Domokos urral tarokkoztak, pipáztak keményen, s fogyasztották a borvizes bort hatalmasan.

Ebéd alatt rendesen a kártyajátékról folyt a diskursusz s érdekesebbnél-érdekesebb vitákra adott az alkalmat, hogy melyik nyújt több élvezetet a preferáncé, tarokk, pikét, ferbli vagy makkaó?

Benő a legfőbb szerepet vitte a vitákban és kész volt sophizmákba is gázolni, csakhogy a saját állításait védje s megvédje.

Fenyéry Náci és Kőrösy és a többi udvarlók, ha eljöttek, most egész háboríthatlanul udvarolhattak; Tinnyey rendesen az öreg urak között lelte helyét s egész szenvedélylyel játszott a lugasban.

Malvint ez igen bosszantotta. Ő azt akarta, hogy Benő szemtanuja legyen az ő kaczerkodásainak s így gyönyörködhesse benne, hogy a művész mint „vergődik.“

Először azt gondolta, hogy ezt csak az atyja kedvéért teszi Benő; de mikor tapasztalta, hogy sokszor még épen ő indítványozza a kártyát, Malvinban tetőpontját érte a nagy bosszúság.

— Megállj, — gondolá Malvin, ha a hegy nem megy Mohamedhez, Mohamed megyen a hegy-

természete megkövetelné, hogy a tantestületek a leg-szükségesebb ipartanulmányi könyvtárral, a szakokba vágó ipar-szaklapokkal rendelkezzenek. Mert lehet az a tanító vagy tanár kitűnően végzett egyén, de nem foglalkozott soha ipari irodalommal.

Az pedig, hogy a tantestület vegyen magának tisztelet-díjjaiból ily könyveket és lapokat, követelni nem lehet; valamint reményleni sem lehet azt, hogy a községek szerzendik be majd egykor az említett felszereléseket.

És van még egy sajnos körülmény.

A legtöbb iparos tanuló ma még a legszegényebb sorsu szülő gyermeke, vagy árva. — Nincs ki neki könyvre, rajz- és író-eszközökre egy fillért adjon; — a tanoneztartó mesterek kilenczven századrésze megtagadja ezt tőle, ki neki ingyen eselédje azért a kevés gyakorlati képezésért, melyért ő egész testi erejével áldoz.

Kénytelenek tehát a könyveket és egyéb taneszközöket a községek beszerezni, mi csak nagy bajjal s vajmi felületesen történik s azt eredményezi, hogy a könyvek az év végével az ifjútól elvételnek s rongyosan, gyakran piszkosan a következőknek adatnak: pedig ha a jól nevelt iparos tanuló a könyvet és egyéb jegyzetét magával vihetné az életbe, többet tanulna belőle érett észszel, mint az iskolában tanult.

Ezeket a bajokon tehát segíteni kell: segíteni pedig az egész társadalomnak, nem véve ki egy osztályt sem, közös erővel, akarattal. És ha segít? Nem tesz egyebet, mint következetes marad azon kijelentéséhez, hogy az „ipart pártolni kell“, mert az iparpártolás egyik leghatalmasabb eszközét, az iparos ifjuság helyes oktatása képezi.

Társadalmunknál áldozatkészebbet a művelt világ nem tud felmutatni. Mutatják ezt nagy nemzeti alkotásaink és tapasztaljuk ezt nap, nap után.

Mivel pedig itt nincsen szó oly összegekről, mely társadalmunk erejét túlhaladná, azért belője helyezem teljes bizalmamat és reményemet. Filléreket fogunk kérni csak, alkalmas időben, melyek áldást fognak árasztani iparos ifjuságunkra és nevelni fogják a nemzet értelmi és anyagi tőkéjét.

Ezeknek szükségképeni előrebocsátása után, mely tisztelettel és hazafiai bizalommal fordulok a társadalom minden osztálybeli tisztelt közönségéhez, vegyék figyelembe a — majdan e felhívás alapján a hivatott és érdekelt közegek által megindítandó mozgalmat, adakozzanak! hogy minden iparos tanonez-iskolának a legszükségesebb anyaggyűjteményt és ipari szakiro-

hoz s karonfogva vezettedé le Fenyéry Náci által magát a kertbe s a legvidámabb kacaj között sétálgattak együtt.

Benő pedig ilyenkor panaszkodott, hogy a lugas ajtaján besütő fény bántja a szemét s helyet cserélt azzal, a ki az ajtóban ült, — háttal a kert felé.

Egy nap aztán megtörtént az is, hogy egy mákszemnyi kártya se volt a háznál. Hova lett? Ki látta? Senki!

Benő mindjárt ajánlkozott, hogy be megyen a városba s vásárol ujakat; el is ment s estére már egész halom mindennemű kártya volt a háznál. Malvin pedig ajkait harapdálta mérgében.

Egy nap a nyárszegei arany ifjuság bált rendezett az „Arany bornyu“ termében, a kaszinó jávára.

Az alkalom épen kínálkozott és Malvin nagy örömmel nézett elébe a mulatságnak. Itt lesz csak alkalom tündökölnie. A városból is sok leány és fiatal ember eljön. — No művész uram! Most lesz a mi nem volt. Ha eddig nem adtad meg magadat, úgy most hódolni fogsz minden bizonynyal.

Malvin egész gyönyörrel gondolt a fényes bosszura, a melynek minden legkisebb részletét már jó előre elgondolta. Először is a négy négyest jó előre eligérte Kőrösynek s a többi ifjú embereknek; a másodikat, — a szerelmesek négyesét — Fenyérynek.

Ez utóbbit fel is kérte, hogy a bál napján menjen érte, mivel az ő karján ohajt a bálba menni.

nemes és fennkölt lelkű főurnőt s szerető anyát; Prefont báróné: ifj. Páskuj Józsefné, a barátnőjét igazán szerető s szeretetének kellemes hangján a legmeghatóbb kifejezést adó rokont; Derblay Susanne Nagy Erzsike k. a. ki egyik legrokonszenvesebb kedves alakja volt Octavával — Vischán Elek ur — az előadásnak; Athenais: Huberth Mariska k. a. kinek a Clarivel a legnehezebb szerepek egyike jutott, hogy tehetségét, sokoldalúságát és ügyszeretét annál szebben bebizonyíthassa; Brigitta: Keresztes Károlyné urnő, kis szerepében a jó gondviselő alakját híven személyesítvén; Bligny herceg: Somogyi Kálmán ur, a legelegánsabb hercegek egyike, a színen tökéletes alak s mint kényelmes udvarló a Moulinet kitűnő hűske veje; Prefont báró: Ruzska István ur, derék szerep, derék személyesítője, ki bájos nejének papuskormányja alatt „irigylésre méltó kedves férj” és szilárd férfi jellem a Derblay oldalán; Moulinet: Virág Lajos ur, a milliomos gyáros hű alakja, kidolgozva a legesekélyebb részletekig, pompásan megdicsőítva párbajról nézetit; Bachelin jegyző: Józsa Oszkár ur, a főuri család tanácsadójának szerepét szokott hibátlan alakításával a Derblay iránti barátságot ritka melegséggel exequálván; kisebb szerepekben Serván orvos: ifj. Páskuj József ur; tábornok: Lászlóffy István ur; megyefőnök: Surányi F. ur; Gobert; Erdődi László ur, kiváló gonddal és buzgósággal működtek közre s vettek részt az általános sikerben.

Elő kellene sorolnunk a darab egyes kiválóbb jeleneteit is. Egy recensio kerete alig lehet erre elég; hiszen a mű telve van a legszebb eszmékkel, legragyozóbb jellemfestésekkel, megkapó eseményekkel. Azt a jelenetet, midőn Claire várja és reméli férje jövetelét; midőn Athenaistól férjét kéri vissza s őt kiutasítja; — midőn Derblay megérti, hogy neje nem „ő” szereti s kitör; midőn megtagadja Octavtól nővére kezét s Clairnek felfejti okát; midőn elmondja a párbaj előtt, hogy rég várja már Bligny herceget pisztolya elé; midőn Athenais megtagadja Clariet s a barátnő mint ellenség áll szemben, s a párbaj egész jelenetét, leírni nem lehet. Általános az óhaja közönségünknek különösen a vidékieknek, hogy a darabot, melynek betanulására annyi gond, szorgalom, fáradság fordított, hozza színre még egyszer a műkedvelő társulat.

Legyen ez óhaj kifejezése a legteljeseb elismerés egy új jele! Elismerésünk a társulat igazgatója és a darab rendezője iránt! kiknek az előadás méltó dícsőkre vált be, a legszebb s egyetlen önérzeti jutalmokul lelkes munkájukért, buzgó fáradozásaikért.

És most, mielőtt letennők a recensensi tollat, legyen szabad reflectálnunk egy nem kellemes meglepetést okozó hírre, mely, szeretnők, ha nem lenne vagy nem válnék igazzá. De azt mondják: „Nem zörög a haraszt, ha a szél nem fújja!”

Ugy hallatszik, hogy a műkedvelő társulat jelenbeni igazgatósága az e havi közgyűlésen be fogja adni lemondását. Sőt egyes tagok — a nélkülözhetlenek közül — a társulattól kilépni szándékoznak.

Mindkettő nagyon sajnos lenne. Az igazgatóság — mely, úgy tudjuk — csak egy év óta vezeti a társulatot, mért mondana le? E nemes ügy szolgálata hazafiúi kötelesség! Kötelesség városunk iránt, annak társadalma iránt! Talán reméli, hogy egy új vezérkar üdvösebb működést fejtend ki? — Ha így, akkor ám tegye; ez is kötelesség az ügy iránt. De ha nem ez a meggyőződése, akkor hibát követ el, midőn jó és munkás kezekből bizonytalanba dobja ki azokat a zászlakat, melyek a társulatot nem szétválasztani, hanem minél szorosbra fűzni hivatvák.

És a kilépni szándékozó tagok? Gondolják meg, mit akarnak tenni! Rosz példa könnyen követőre talál. Oly sokja van talán e városnak, hogy e társulat rombadőlt nem gyakorolna leverő hatást pangó társadalma-ra? Bizonyynal nines. — A nemes munkát a közjóra, míg szíve ver s a munka nemesbíti a lelket, melyre nem vethet árnyat csalfa nap hőnélküli sugara! Videant consules Dr.

— Egyik felől három krajczár.

— Jól van, szólt János ur. Tehát összesen hat krajczár.

Le is olvasott huszonhat krajczárt az asztalra. Liliomfy tettetett udvariassággal szólt:

— Hogy parancsolja a haját francia, angol módra?

— Urasan.

Litiomfy a mennyire tőle kitelt minél több „garádicsot” csinált a János ur fején.

Mikor a hajvágást bevégezte, a szegény János feje valóságos lépcsőzet volt a feje tetejéig.

Most a beretváláshoz kezdett.

A legrosszabb beretvát választotta ki, a mely valóságos fűrészt volt.

Be sem szappanozta jóforman, már neki állott a makacs sertének s irgalmatlanul kezdte nyiszabtatolni.

János ur azonban ezt igen kellemesnek találta, még csak meg se mukkant.

Mikor féloldalról levette azt az alkalmatlan Ezsau-féle örökséget, már vagy négy helyre parmaczetlit kellett raggatni, hogy a vér ne serkezdezzék.

Mikor pedig e műtétnek is vége lett, Liliomfy lerántotta a János nyakáról az elibe tett kendőt.

— Alásszolgája!

Ez annyit jelent pedig, hogy: „készen vagyunk.”

— Hát a másik oldalon, szólt János ur végig huzva kezét arcának azon részén, a hol még sűrű serték ékeskedtek.

— Kérem, — szólt Liliomfy fagyos hangon, — én csak a fél oldalára alkudtam három krajczárért.

Közgazdaság.

„The Gresham.” életbiztosító társaság Londonban. E társaság 1885. évi november 17-én tartotta rendes évi közgyűlését, melyben előterjesztették az 1885. június 30-án lejárt 37-ik üzleti évről szóló jelentést. E jelentés föltételei a következők: A lefolyt üzleti év eredménye igen kedvező volt; benyújtottak 7.394 biztosíajánlatot több mint 66.393,200 frankra, melyek közül a társaság 6,138 ajánlatot több mint 53,422,475 frankkal elfogadott s a megfelelő kötvényeket kiállította. A díjbevétel, levonván a viszontbiztosításért fizetett összeget, 14.185,366-47 frankra rugott, mely összegben az első évnek 1.952,450-42 frank biztosítási díja is befoglaltatik. A kamatszámla 3.740,702-30 frankot tett s a díjbevételhez csatolva, a társaság évi bevételét 17.926,068-77 frankra emelte. A társaság a lefolyt üzleti évben életbiztosítási kötvényekre 6.639,527-81 frankot fizetett ki a társaság. A kiházasítási és vegyes biztosítási egyletekből eredő és lejárt követelések összege 2.919,240-73 frankra rugott. Kötvények visszavételére 1.157,927-19 frankot fordított a társaság. A biztosítási alap, mellyel a társaság a szerződésekben kikötött feltételek teljesítését biztosítja, 3,944,971-26 frankkal emelkedett. Az aktívák az üzleti év végén S9.282,500-94 frankot tettek. E mérleg felállításánál vételáron bejegyzett értékén értéktöbblete nem vétetett tekintetbe, mivel ezek az értékek nem realizáltak, s így azonnali nyereség forrásul nem tekinthetők. Ennek az értéktöbbletnek azonban nagy jelentősége van; mert konszolidálja ama garancziákat, melyeket a társaság nyújt. Tőkefektetések: 1.935,056-15 frank a brit kormány értékpapirjaiban, 1,942,687-40 frank az indiai és gyarmatkormány értékpapirjaiban, 13.841 frank más államok értékpapirjaiban 1,725.198-02 frank vasuti részvényekben, elsőbbségekben és garantált értékpapirokban, 29,870,022-60 frank vasuti- és más kölesönkötvények, 14.620.450 fr. házakban, melyek közt a társaság bécsi és budapesti házai vannak, 12,722.801-15 frank jelzálogokban és 14.407.095-93 frank különböző biztosítékokban.

Heti szemle.

Folyó hó 10-én a magyar államvasutak új szervezete lépett életbe. Ugyanls a jelzett időtől kezdve négy igazgatói állás vette kezdetét az igazgatási, építési és gépészeti, kereskedelmi és pénzügyi osztályok vezetésének érdekében. Hogy mily üdvös sikerre fog ez vezetni, a jövő mutatja meg.

Megemlítést érdemel Trefort miniszternek a híres francia orvoshoz Pasteurhoz — ki a veszett ebek marásából származó veszteség orvoslásának módját fedezte fel — intézett azon kérelme, hogy a veszett ebek marása szomorú következményének gyógyítási módjával, egy oda küldendő magyar orvost ismertessen meg s a nagynevű orvos készségesen ígérkezett e nagyszerű felfedezés titkának megismertetésére.

A külföldi mozgalmak közt legnagyobb érdekességet nyújt az új francia miniszterium. Brisson eddigi

— De én hatot íizettem.

— Tessék, vissza adok hármat . . .

— De hisz — —

— Kérem János ur, — szólt Liliomfy ördögi mosolylyal, mi alatt lassan-lassan az ajtó felé hárált a melyik egy másik szobába nyílt, — kérem tetszik emlékezni a multkori bábra?

— Ühüm! A veres kutyában?

— Igen, igen.

— De borotváljon már!

— Hát kérem, ön engem akkor megbántott.

— Csak izéljen, úgy is lehet — —

— Nem, nem. Hát tetszik tudni, akkor engem igen felboszantott és én felfogadtam, hogy megboszulom magam.

— És?

— És most tessék haza menni úgy félig leborotválva. Ha-ha-ha! Hadd lássanak egy csodát, mert én nem borotválom meg!

Elt már az ajtón belől a másik szobában kiálltotta Liliomfy ur, az ajtót beriglizvén, nehogy a vad vetélytárs markai közé kerüljön.

Liliomfy gunyosan nevetett az ajtón belül.

János pedig vadul ordított fel s a tükör elé állt.

Egy darabig nézte magát a tükörben, aztán hatalmas öklével belevágott annak kellő közepébe, hogy ezer darabba ment, vagy kettő meg a tenyérébe is jutott belőle.

A gyöngéd Katinka maga ragasztotta a flas-tromot reá s mindez nem áll utjában annak, hogy még ezen a farsangon hűtös oldalbordája ne legyen az izmos kovács legénynek.

miniszter elnök állásáról leköszönve a körülmények igen válságosnak látszottak, mert egyik párt sem volt önmagában olyan erős, hogy megállhatna. Míg végre Freyeinet elnöklete alatt egy új kabinet és pedig Sarrrien belügy, Gablet közoktatástügyi, Demole igazságügy, Sadi Carnot pénzügyi, Lockroy kereskedelem és ipar, Develle földmívelés, Baihaut közmunkák, Boulanger hadügy, Aube tengerészet és Granet Felix a posták és távirtdák minisztereinek választattak meg.

Vilmos császárt kormányzási jubileuma alkalmából XIII. Leo pápa is sajátkezűleg írt levél által üdvözölte s a katolikus missió ügyét a császár jóakaratába ajánlotta. Ugyancsak szép levelet intézett Bismark herceghez is s a Krisztus-rend nagy keresztjével tüntette ki.

A szerb bolgár háborunál semmi különös mozzanat nem történt. Milán királynál a szerbek tiszteletek és a kormány eljárása felett helyesléseket fejezték ki, s hogy a kormány pénzzükséget ne szenvedjen, felajánlották egy évi adójukat előre lefizetni. A béke valószínűleg közelebbről meg fog köttetni.

Különfélék.

*** Tisztelettel tudatjuk, hogy mindazok kik lapunk e jelen számát megtartják, előfizetőinknek fogjuk tekinteni. Kik pedig nem hajlandók lapunkat pártolni, hogy mi is mihez tartsuk magunkat, kérjük a visszaküldést azonnal eszközölni.** Szerk.-kiadó.

*** Eljegyzés.** Brandschott Mihály nagy-senki illetőségű birtokos, városunkban előnyösen ismert ifjuember eljegyezte Schweinitz Anna kisasszonyt, Schweinitz Krisztián polgártársunk szép és kedves leányát.

*** Egy kérdés a helybeli kir. járásbíróshoz.** Mi az oka, hogy némely beadványok évek óta nem nyernek elintézését? Ezen kérdésünk alaposságát adatokkal igazolhatjuk.

“ Beküldetett. A „Szilágy-Somlyó“ jelen évi 1. számában olvastam az 1885. évi népmozgalmat s ugyanazon számban a Lővi Bejamin órásnál elkövetett betörést e két közlemény indított arra, hogy én is a mult 1885. évben Sz.-Somlyó városában elkövetett s a lapban napvilágot látott betörések, lopások és utonállás statisztikai adatait egybefoglalva tegyem közzé: Feb ruár havában Vallerstein Ignác pinczéje, Helme-czy Józsefné és Fogel Móríc lakháza verettek fel s onnan készpénz s egyéb értékes tárgyak lopattak el, ugyanezen hónapban Fábry József kereskedő üzletének ajtajából értékes pokróczok lopattak el. Ápriis havában Liedermann Emil lakházába betörtek s író asztala fiókjából készpénzt vittek el, Gámenczy Lukács és Simay Gerő üzleténél betörések kísértettek meg. Május havában Koza Beta mészárszéke feltörtetett s onnét élelmi szer és kész pénz lopatott el, Berger Adolf és még egy harmadik mészárosnál betörés kísértetett meg. Augusztus havában a takarékpénztár és Rozenberg üzletében a betörés megkísértetett, Gyenge József lakházába betörtek s ennek karára tolvajlást követtek el. Szeptember havában T. J. mészáros iparost N.-faluból jöve közel a városhoz rablási szándékkal támadták meg s csak is gyors lábainak köszönhetette hogy megmenekült. Octóber havában dr. Kopp Gyula lakásán és az adóhivatalnál betörést kísértettek meg. Deczember havában Weisz Ignac lakásába betörtek. Bizton hiszem azt, hogy egyetlen esetben sem lettek a tettesek felfedezve, mit igazol azon körülmény is, hogy e hó 6-án virradóra Lővi Benjamiunnak piazcon fekvő órási boltját kirabolták. Több család által lakott udvarfelől az ablak alatti falat — mert az ablak vas rostélyát kifeszíteni nem tudták — hosszabb időt igénylő és nagy zajt előidéző munkával kibontották s ezen az uton hatoltak be a boltba. Ha tehát az előbbeni esetekben a tettesek üldözése a rendőrség részéről csak kissé erélyvel eszközöltetik nem történik meg ez utóbbi merész betörés, — el lehetünk készülvé ezek folytatására. Ezen statisztikai adatok a mi rendőrségünk tehetetlenségét elég világlatban tüntetik elő. Ideje már, hogy e város közönségének képviselői-tekintetel a polgárság élet- és vagyon biztonságának veszélyes állapotára erélyesebb eszközökhöz nyuljanak s hogy mik azok az eszközök melyekkel e kellemetlen helyzetből kijutni lehet, csak akarni kell s azt mindjárt kitalálják.

*** Nyilvános nyugtázás.** Folyó hó 12-én tartott névelőesti ünnepély alkalmával, az elnyomorodott 48-as honvédekre való visszaemlékezés néhány hazafias érzésű egyént szerény könyörödományra hevített. Az összeget, 4 frt 80 krt, a megbizatáshoz alkalmazottan Pálffy Sámuel 48-as zászlótartónak átadtam. Krasznán, 1886. jan. 13-án. Busmagyar.

*** Fedeztetési állomosok.** Az 1886. évi idénymára Szilágymegye területén a következő községekben szerveztettek fedeztetési állomosok: Zilahon 2, — Szil-Somlyón 3, — Szilágy-Csehben 2, — Tasnádon 4 és Vármezőn 1 ménnel,

*** A kiállítás országos bizottsága által kiküldött bizottság befejezte működését és megállapította a kiállítás zárszámadásait. Ezek szerint az országos kiállítás pénzkezelése 1,617,000 frt pénztári hiánnyal végződött; ebbe azonban be vannak számítva azon állami előlegek melyeket a kiállítás bevételeiből az államkincstárnak vissza kellett volna téríteni. A pénztári hiánnyal szemben áll a kiállítási épületek értéke és a kiállítási bizottság által tett befektetések, mint parkirozás, víz- és gázvezeték költsége. — Összesen 1.200,000 frt.**

*** Vasuti menetrend változás.** E hó 10-én a vasuti menetrend annyiban megváltozik, hogy Kolozsvár és Predeal közt gyorsvonat nem fog közlekedni, s a mi még sajnosabb a személyvonathoz nem lesz csatlakozása a Budapest és Kolozsvár közt közlekedő gyorsvonatnak. Takarékosági szempontok okozzák ezen az utazó közönségre nézve hátrányos intézkedést, de azzal biztatnak, hogy nem lesz ez mindig, hanem megváltozik — a nyáron.

dalmi termékeket beszerezhessük, esetleg a vizsgák alkalmával a kilépő tanulóknak könyveket ajándékozhassunk.

A tantestületek szövetkezve az ipartanodai bizottságokkal és iparhatóságokkal, melyek a mozgalmnak megadják a hivatalos jelleget, rendezzenek a vizsgák alkalmakor, vagy más időben is ünnepélyeket, mulatóságokat, stb. és vonják be az egész társadalmat néhány fillérrel, a jövő iparos nemzedék érdekében.

Öt éven át minden évben 100—150 frtot összeszedve, beszerezhető lesz minden szükséglet anélkül, hogy ezt valaki érezné, s az iparos tanulók iskolái az országban megerősödnek, mert gondolni fog véle minden ember, ki fejlesztésükre filléreivel támogat. Felébred a közérdekeltség s tápot fog nyújtani egy következményeiben nagy horderővel bíró intézménynek.

E felhívásra engemet nem hivatalos kötelességem, hanem azon egyszerűen indított, mely áthatja egész lényemet, mely népszerűsége nem áhitozik s ezért önzéstelen.

Alapjában ismerem társadalmunk magas erőnyeit, s apróbb gyengeségeit, — az elsőkre vetem reményem horgonyát, az utóbbiak nem mindig állandók s épen azért nem veszedelmesek.

Hazafiúi őszinte tisztelettel

J. Péterffy József,
miniszteri biztos.

Egyről-másról.

— Heti karczolat. —

[J.] Május 1-ső.

Kizöldült a — kapufélfa.

Legalább arra ébredtem, hogy utca ajtóm rozsdás sarkában ott didereg egy árva galyacska, megreszkette az első május reggelének hideg lehelletén.

Tizenkét óra volt éjfélkor, a midőn a szeleburdi április kezét fogott a szerelem gerjesztő májussal, ez jött, amaz távozott.

Korom sötét éj volt, a nappal ólom szürke felhő palást — mely a látóhatárt betakarta — ténha feketévé változott, melynél csak a májust üdvözlő zenész urak arca lehetett feketébb.

Álmaimból egy különös hang ébresztett föl. Azt hittem először, hogy macskám beszél álmában.

De nem! Ez hegedű hurok hangjai, és csakugyan zsalugaderom lapjai között Sándor primás szólója szűrődött be, — melyen a hidegtől reszkető ujjak bizonytalan fogása szintugy meglátszott.

Kíváncsiságom nem hagyott nyugodni, vajlon hányan lehetnek és kikandikáltam.

A lámpátlan utca feketeségében, még sötétebb alakok homályos körvonalai bizonytalankodtak, és a nagybölgös alakja brugójával együtt egy sötét tömeggé folyt össze, világért sem lehetett volna ki-venni, hogy vajlon Dénes Laczi huzza-e a bögöt, vagy megfordítva.

Ismét elaludtam és álmaimban hegedű vonón repkedtem a végtelen ürben . . .

Oh bájos május!

Hány ifju szívet dobantottál meg lombdus sűrűidben? hány szegény családot dobattál ki szűk hajlékából házbér restánczia miatt!

Az ifjoncz felborzolja haját és megénekel téged, — a szegény diurnista előleget kér, hogy házi gazdáját még egy negyed évig könyörületre bírja.

A tiszteletbeli szolgabíró csakugy uszott az örömben.

— Szeret! Örülésg van utánam! — ordítá a kaszinóban.

A többiek meg irigykedve mondták utána:

— Szerencsés kópél!

A mi Fenyérynek végtelen büszkeséget s örömet okozott s a nagy szerencse annyira elkábította, hogy már nem is szítt más szívtart csak regálitást s azt skatulya számra hozatta a városból. Az oldal zsebe valóságos trafik volt, a mely nyitva állott boldog és boldogtalanoknak.

*

Tinnyey mint rendező a főszerepet vitte a bál körül s olyan buzgón, hogy bámulták tevékenységét. Az „Arany bornyu“ tánczterme valóságos Eldorádó lett ügyes keze által.

Malvin pedig előre mosolygott s alig várta, hogy Benő „négyes“-t kérjen tőle; már készen tartotta a menykővet, melylyel agyon fogja sujtani. De bizony az nem kért semmit.

Rettenetes ember!

A bált megelőző napig csak hiában reménykedett Malvin; akkor már nem álhatta meg, hogy csipősen meg ne kérdezze Benőt, hogy:

— Hát maga, kit kért fel négyesre!

Azt gondolta, hogy ez az elbizakodott ember képes arra is, hogy egyenesen azt mondja: „kegyedre számoltam“; no akkor ugyan fényes bosszú lesz reá nézve az a lesújtó felelet, a mit nyerni fog.

Hát az pedig egyszerűen annyit felelt szokott „jég hideg“ hangján:

— Én nem tudok tánczolni!

Malvin ajkaiba harapott s el nem fojtható csodálkozással kiáltott fel:

— Hát nem szégyenli ezt kimondani?

— Nem.

Ibolya, lanyfuvalom, virág illat . . .

Váltó lejárát, patika kontó, kenyér hiány . . .

*

De ne nyissunk tért a phantasiának.

Inkább meséljük el Wallerstein Sámuel esetét. Hát a bizony így történt — ő maga beszélt el, — hogy megfélemedvén a Bibárcz fülnyeső művészetétől, hajnyíratás végett bémene a Körösi Kálmán officinájában és elszántan neki ült az operációnak.

Javában szedelgette már az olló Sámuel barátunk jobb sorsra érdemes fiúrteit, a midőn egyik szögletből ártatlan czinczogás hangja vegyült a hajnyírás okozta szerzegésben.

Körösi ott hagyott csapat, papot, — azaz Vallersteint és ollót, és figyelt a neszre.

Tapasztalatlan kis egérke került az egérfogóba és belátván helyzetének siralmas voltát, szabadulást esengett.

Borbély barátunk agyán rögtön egy eszme (?) villant keresztül és azonnal tetté érlelődött.

Elővette a rettenetes hajnyíró ollót, és másik kezében fogva a deliquens egérkét, elkezdte farkinczáját izenként nyesegetni, azután apró lábaira került a sor, egyenként metszve le azokat a törzsről, míg végre egy kegyelem nyesséssel kis fejét metszé le.

Szegény ártatlan kis egérke, oly keservesen czinczogott, úgy kért, rimázkodott kegyelemért — de hiába! a kivégzés megtörtént, és Vallerstein — ki félig megnyírt fejével nem szaladhatott el a véres tett színhelyéről, idegeiben a végkimerülésig felizgatva kénytelen volt végig nézni e kegyetlen inquisitiót.

Fel is fogadta menten, hogy inkább elszenvedi a fülbenyeses fájdalmas torturáját, mint sem még egyszer ily kivégzésnek szemtanuja legyen.

*

Ily borzalmas esemény után beszéljünk kissé mulatságosabb dolgokról is, például arról, hogy maholnap alkalmunk leszzen Thalia templomában áldozni a hazafiságnak — és a színészet feneketlen zsebének.

Szini jelentések tarkáznak az utczák szögletén, hirdetvén különbnél különb fajta operetteket és más egyebeket.

Lesz-e közönség? Az a jövő titka, attól függ: erős-e a társulat és fog-e jó operette couplékat énekelni? Mert tapasztalatból tudom, hogy ez a leghálásabb — minálunk.

*

Tudják-e kérem, honnan vette eredetét a pohár kocztintás?

Vörösmarthty fejté ezt még Fothon gr. Károlynál egy lakoma alkalmával, ide jegyzem megérdeml.

Ez a magyarázata:

Ha ránézek — látom,

Ha megfogom — érzem.

Ha orromhoz viszem — szagolom.

Ha hörpintem — izlelem.

Csak még nem hallok, tehát kocztintok, és így minden érzékem élvez, ha bort iszom.

*

De hát mikor a bor árát kérik?

Ahoz nincs érzékem.

*

A dieu!

— És miért nem tanult; hiszen volt alkalma reá?

— Azért, mert míg más a lábait művelte, nekem addig a kezemet kellett kiképeznem.

Malvin erre nem tudott mit válaszolni, hanem felsülésén bosszankodva hagyta ott a festőt.

Hanem azért azon jó reményben, hogy az nem fogja elkerülni sorsát. Majd ha bálba indulnak és ő Fenyérről fogja elkísértetni magát, ez a „jég hideg“ ember mégis fog érezni némi bosszuságot.

Malvin ma olyan gondosan öltözött, mint soha. Elővette minden művészetét, minél ígézőbb legyen.

S valóban az is volt. . . Tinnyey egy percze meglepetve állott meg ennyi báj láttára. De csak egy percze, a másikban már oda sietett Malvinhoz, hogy bocsánatot kérjen, mivel őt rendezői kötelességei előbb elszólítják s így kénytelen távozni.

— Csak menjen, menjen, — szólt Malvin rossz szul színlelt közönyös hangon. Lesz nekem a ki engem elkísérjen.

— Talán előre ide rendelte Fenyéry Náczt? — szólt Benő csipősen.

Malvin elhalványult s lesújtó, villámló szemekkel mérte végig Tinnyeyt. Ez már mégis több volt mint a mennyit a Malvin, anélkül is tulizgatott, szenvedélyes véralkata elbirt viselni. Tönkre látván téve annyi napon és éjen keresztül szótt édes bosszútervét, még ki is gunyoltatni egy férfiú által, a ki hozzá még elég udvariatlan őt azzal gyanúsítani, hogy előre rendelt magának kísért. Aztán fuldokló hangon zokogta:

— Menjen! Maga egy . . . egy szívtelen ember!

Tinnyey úgy érezte, hogy ez a pár szó átjárja minden részét, s minden vérét szíve felé szorítja. Érezte, hogy ezt a vádat felelet nélkül hagynia egyértelmű a hallgatóságos beleegyezéssel, a mely után többé nem emelheti fel tekintetét e lányra, a kit pedig szívében viselt, álmának és küzdelmeinek egye-

A „Wesselényi-egylet“ közgyűlése.

Ápril hó 28-án d. u. tartotta a „Szilágymegyei Wesselényi-egylet“ közgyűlését Zilahon b. Bánffy György országgyűlési képviselő elnöklése alatt.

Jelen voltak: Szikszai Lajos és Kerekes József alelnökök, b. Wesselényi M., Lőrinczi Gy., Lázár F., Czell Lőrincz, Nagy László, Kiss Ernő, Dénes Lajos, Jenei István, Baranyi Ágoston, Hatfaludi Albert, dr. Kiss Endre, Puskás Sándor, Kiss László, Virág Zs., Baczó Gábor, Kiss Lajos, Dózsa Elek, stb. Jegyzettek: Berényi J. titkár, Török István és Somogyi J. jegyzők.

Kiváló fontosságot kölcsönzött e gyűlésnek az E. M. K. E.-tel leendő egyesülés kérdése, melyet a tagok túlnyomó többsége a lét vagy nem lét kérdésének tekintett a „Wesselényi-egylet“-re nézve, olyan értelemben, hogy a mennyiben a beolvadás határozatának el, a W. E., mint ilyen megszűntnek tekintendő.

A közgyűlés lefolyásáról adjuk a következőket: Elnök rövid beszédben utalva, különösen az előbbi fontos kérdésre megnyitja a közgyűlést s felhívja a titkárt az egylet eddigi életére vonatkozó jelentésének felolvasására.

Az egylet működésének hű tükrét képező terjedelmes titkári jelentés meghallgatásánál Nagy László indítványára a közgyűlés köszönetet szavaz titkárnak a szakértelemmel, buzgósággal összeállított jelentésért, s kimondja, hogy az egész terjedelmében fölvetések a jegyzőkönyvbe.

Kerekes József, mint a „Szilágymegyei tanítótestület“ elnöke a titkári beszámoló kiegészítésül szóbelileg jelenti, hogy a tanítótestület 100 frt alapítványt az egylet tagjai közé kíván lépni. Öröndetes tudomásul szolgál annyival inkább, mert erkölcsi testületeink még eddig alig emlékeztek meg az egyletről.

Felolvasatott ezután Kiss Ernő és ifj. Török István bizottsági tagok jelentése Kovács László egy. pénztárnoknak az 1883—1885. évi számadásáról. E szerint a bevételek összege volt 535 frt 32 kr, és 3 drb. cs. arany, a kiadás 242 frt, tehát az 1886-ra átjött pénztári készlet 293 frt 32 kr. E készletből alapítóké 210 frt, ugyancsak az alapítványokhoz irandó 35 frt 82 kr és 3 drb aranyra menő adományok egy harmada azaz 11 frt 97 kr és 1 drb arany elkölthető tehát 71 frt 35 kr és 2 drb arany. A bizottság véleménye alapján a számadó pénztárnoknak a fölmentvény megadatott, s egyidejűleg utasított az igazg. választmány, hogy az alapítványi tőkék befizetésére, a késedelmi kamatok elszámolása s a tekintélyes összegekre emelkedett tagdíj-hátralékok beszédése iránt haladéktalanul intézkedjék.

Tárgysorozat rendén olvastatott most az E. M. K. E. igazg. választmányának átirata, melyben egyesülésre szólít fel, hogy t. i. a „Wesselényi-egylet“, mint az E. M. K. E. szilágymegyei választmánya szolgálja ezentul a szent ügyet; kijelentvén, „hogy nem egyesülés esetén a ráruházott nagy és súlyos felelősségénél fogva kénytelen lesz a nemes megye területén, alapzataibaiban tett ígéretéhez képest, a társadalmi mozgalmat a maga részéről is megindítani.“ A W. E. igazg. választmánya egy, az ügy tanulmányozására kiküldött bizottság véleményének meghallgatása után és a véleménynyel szemben nem ajánlja az egyesülést a közgyűlésnek a most folyó ciklus lejártaig, s megállapodását indokolja főképpen a két egylet tagsági díjai között létező lényeges eltérésekkel, utalván arra, hogy a mostani anyagi viszonyok mellett a tagdíjak fölemelését nem tartja keresztülvihetőnek, sőt a cél érdekében ajánlatosnak sem.

A közgyűlés a maga teljességében egyhangulag magának vallja a választmány nézetét, hozzájárulásá-

düli célja volt. Érezte, hogy ez a pillanat az, a mely határozni fog sorsa felett, akár jobbra, akár balra forduljon az. Neki végre meg kell tudnia, mit gondol fölöle az a leány, a ki nélkül részére a világ csak egy sivár börtön, az élet egy elviselhetetlen rabság lenne.

Az érzelmek túlradtak szívében. Érezte, hogy az egy olyan pillanat, a mely boldogsága felett dönt.

Remegve ragadta meg a szép leány kezét s kipirult arcczal, bensőséggel suttogá:

— Malvin! kegyed nem hagyhat itt engem! Az Istenre kérem maradjon egy percze!

— Mit maraszt ön engem! Minek maradjak? Hiszen az ugyis közönyös önre nézve itt maradok-e vagy megyek? — szólt Malvin szakadozottan, kipirult arczát elfordítva, hogy a szemében csillogó könyeket elpalástolja. Ugy is ide rendelttem Fenyéry Náczt és nem akarom megvárakoztatni. Ereszsen . . .

— Nem, nem! — szólt kitörő hangon Tinnyey Benő. Ne beszéljen így . . . kegyednek meg kell hallgatni engem . . . tovább nem viselhetem a jég hidegség álarczát, mert e pillanattal le kellett azt vetnem . . . kegyed kényszerített reá! Malvin! Kegyed föltre ismer engemet, kegyed olyan váddal illetett, a mely méltatlan, igaztalan . . .

— És a kegyed vádja irántam . . . nem igaztalan? — szólt most Malvin el nem fojtható zokogással. Ön mindig hideg, mindig tartózkodó volt irányomban, olykor kiméletlen is és . . . és . . .

Malvin kitörő zokogás közt borult egy fauteuillebe, támlájára fektetvén könyes arczát.

— Ne sirjon . . . az Istenért, ne sirjon Malvin suttogá lázas hangon Benő. Oh ha én idéztem elő e könnyeket úgy büntessen meg, ime . . . itt vagyok, lábainál . . . Az a szerep, melyet én itten betöltöttem, csak kínos tortúra volt szívemre, lelkemre. De nem tehettem másképen, kegyed kényszerített reá!

val azon tagoknak is, kik eddig más véleményen voltak. E határozatról az E. M. K. E. igazg. választmánya érteztendő, azon hozzáadással, hogy az erkölcsi szolidaritást egyletünk melegen érzi, s annak beseőbbé tételét óhajtja.

Megállapított az egylet 1886. évi költségvetése a választmány javaslata szerint 524 frt 12 kr bevételi, 513 frt kiadási előiránlyattal, s így némi fölösleggel, megjegyezvén, hogy a bevételeket még növelni fogják a sz.-szolnoki ref. egyházmegye anyaegyházainak rendes tagsági díjai (kb. 50 frt) s a remélhető adományok (pl. a f. évi márczius 15-iki ünnepély több mint 100 frt tizta jövedelme.)

A közgyűlés szomorú tudomásul vevén védnöke ifj. b. Wesselényi Ferencznek az 1885. évben történt elhunytát, helyére közfelkiáltással lelkesedve választotta meg b. Wesselényi Miklóst, annak a nagy Wesselényinek méltó fiát, kitől egyesületünk nevét kölcsönözte.

Olvasatott Berényi János titkárnak ez állomásról a választmányhoz benyújtott lemondása, melyben bokros elfoglaltatására hivatkozással fölmentését kéri. Titkár eddigi működéséért jegyzőkönyvileg köszönet szavaztatik, s a fölmentés megadásával megüritült titkári tisztre közfelkiáltással megválasztatik Somogyi Jenő gym. tanár, az egylet egyik jegyzője.

Előterjesztés folytán igazg. választmányi taggá a b. Wesselényi Miklós védnöké választatásával megüritült helyre megválasztatik Berényi János, jegyzővé Fodor Dániel.

Kovács László egyleti pénztárnok ez állásától leendő fölmentését kérvén, a fölmentés eddigi buzgó és önzetlen működésének jegyzőkönyvi elismerésével, részére megadatott, s helyére megválasztatott Vidinszky László zilahi előnyösön ismert gyógyszerész.

Kineveztetvén a jegyzőkönyv-hitelesítő bizottság, elnök a közgyűlést bezárta.

„Szilágy.”

Heti szemle.

Május 1-én az országgyűlés kezdetét vette. A képviselőház tartott rövid ülést. Valószínű, hogy erős viták fognak kifejlődni a póthitelek iránt beadott törvényjavaslatok felett.

A csak nem rég szervezkedett országos közegészségi egyesület most tartotta első alakuló gyűlését, hol legelőbb is tisztségviselőket választott és pedig elnöknek Markusovszky Lajos min. tanácsost, titkárnak dr. Müller Kálmánt. Legfőbb célja az egyesületnek az, hogy terjessze és meghonosítsa a nép közt is az egészség fenntartására szükséges ismereteket, továbbá a közegészségi ártalmakat az országban s annak egyes részeiben fölkeresni, vizsgálat alá venni és megszüntetésükre hatni. E célból a különféle pályavégzett erőket egymáshoz közelíteni kívánja.

A Romániával kötendő szerződés ugy látszik békés megoldást nyer, még pedig úgy, hogy sem Románia, sem monarchiánknak a szerződés megkötése által kára, illetőleg csorbulása nem lesz.

A már lecsalapult görögországi viszonyok újból kezdenek éledezni. Ugyanis Görögország elfogadta Franciaországnak ama tanácsát, hogy ne várja be az európai nagyhatalmak ultimatumát, mi a görög kikötők elfoglalásával s esetleg megtámadásával végződik s a lefegyverezésre határozta el magát. De a nagyhatalmak nem elégedtek meg ezzel, hanem követelték, hogy Görögország kötelezze magát az európai nagyhatalmak kívánata szerint azonnal lefegyverezni. Ezt Görögország magára nézve megalázó terheinek veszi és nem hajlandó a nagyhatalmak ezen határozat kívánságának eleget tenni.

Én csak hasonló fegyverrel éltem, hasonló fegyver ellenében. . . . Hibáztam kegyed ellen? Ime, térden kérem bocsánatát . . .

A művész megragadta a szép leány puha kezcskéjét s ajkaihoz vonva tüzes csókjaival árasztá el s az nem tiltakozott ellene: hanem arczát még mindig zsebkendőjébe temetve, zokogott.

— Malvin! — suttogá Tinnyey Benő lágy, epedő hangon. Oh, én régen szivemben hordozom kegyedet! . . . Egy szavába kerül, ime itt hagyom, lábai elé teszem boldogságomat: tiporja össze kis lábaival, ha nem kell; de tegyen boldoggá, ha osztózik érzelmeiben . . . itt a döntő pillanat . . . oh szólj, szólj — szeretsz-e viszont?

S a művész karjai közé, keblére szorítá a zokogó leányt, a ki nem szólott semmit, de a könnyein átszűrődő mosolyban ott ragyogott a felelet; nem nehéz volt azt ki találni:

. . . Szeretlek, szeretlek . . .

VIII.

Denique a bál fényes volt.

Egy egész sereg iruló-piruló nyárszéli hajadon s a közeli városból egy tuzat sípegő, rizsporozott szépség, ugyancsak annyi számu divatosan fésült uracs, egy-két hánykolódó „firtli,” egy sereg számító, reménykedő mama, tajték pipás öreg urak, s a nyárszéli ifjuság teljes száma képezték a vendégkoszorút.

Fenyéry Náczi részesült abban a nagyon irigyelt szerencsében, hogy a hódító Malvint karján kísérte föl a táncterembe s a második négyest is vele járta.

Malvin régen nem volt olyan kitörő kedvű, mint most, s Fenyéry Náczi ezt egyenesen arra magyarázta, hogy a kis Malvin fülig van már a szerelemben s ezt a titkot közölte is az aljegyzővel, a ki megint szájról-szájra adta s egy pár percz mulva

Különfélék.

* **Tisztelettel felkéretnek** mindazok, kik a mult évi tartozásaikat még be nem fizették, hogy azokat mielőbb kiegyenliteni sziveskedjenek. A kiadó-hivatal.

* **Könyöradomány.** Főtiszt. Hassák Vidor ur a sz.-somlyói minorita rendház főnöke s gymnasiumi okleveles tanár a mult hó 10-én dühöngött tűzvész által károsultak részére lapunk szerkesztőségéhez 4 frtot küldött, mely összeget a károsultak között leendő szétosztás végett polgármester urnak adtuk át.

* **Gyászhir.** Dr. Pauler Tivadar igazságügyi, volt vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter, valóságos belső titkos tanácsos, a Lipót-rend nagy keresztese, a magyar tudományos akadémia másodelnöke, f. évi április hó 30-án délután 1 és fél órakor, élete 70-ik évében, hosszas szenvedés után-megszünt élni. Béke lebegjen porain.

* **Királyunk,** Ő felsége, dr. Pauler Tivadar ravatalánál az elhunyt miniszter iránt oly megható jelét adta kegyeletének, mely egyszersemind megtiszteltetés az egész magyar nemzetre nézve. Tegnap d. u. ugyanis Ő Felsége József főherczeg kíséretében megjelent az elhunyt államférfiu ravatalánál s a beszentelésig jelen volt a gyászszertartáson. Ez az első eset, midőn Ő Felsége magyar államférfiu koporsójánál megjelent.

* **Áthelyezés.** Barra Károly helybeli kir. járás-bírósági joggyakornok saját kérelmére a kir. törvényszéki elnök ur ő nagysága által Zilahra helyezettett át. A mily fájdalmas eme hír hivatali felebbvalóira, tisztviselő társai és barátaira. Éppen annyira örvendtes a derék hivatalnokra nézve, kinek alkalma leendő szép képzettségének és kitartó tevékenységének a központban is oly jelét adni, mely mielőbbi előléptetését helyezi kilátásba. Táradalmi életünk egy igazán közkedveltségnek és általános szeretetnek örvendő tagját veszíti el benne s e tudatban csak a nyugtat meg bennünket, hogy ő ugyanazt új lakhelyén is kifogja érdemelni. Ez ószinte meggyőződésünk!

* **Miniszter-jelölések.** Az elhunyt igazságügyminisztert alig hantolták el, már megindultak a kombinációk az igazságügyi tárcza betöltése körül. Minthogy a provizórium cselezetültennek látszik, valószínűleg már e hét folyamán megállapodásra jutnak Pauler utódjára nézve. — Már eddig is sok nevet emlegetnek. Szentgyörgyi államtitkárt, Teleszky Istvánt a kormányparti képviselőt, némelyek Csomegit, a kuriai tanácselnököt szeretnék Pauler utódjaként látni, sőt még olyanok is vannak, kik Szilágyi Dezsőt idézik igazságügyminiszternek. Hir szerint a közlekedési tárcza is rövid idő múlva gazdát cserél. Kemény Gábor báró helyére Beniczky államtitkárt vagy Bánffy Béla grófot kandidálják.

* **Hymen.** Benkő Gyula, birtokos s törvényhatósági bizottsági tag Dobai Katinka kisasszonnyal, Dobai Antal birtokos kedves leányával, a legközelebbi napokban jegyet váltott.

* **Kinevezés.** A hivatalos lap ápril 28-iki száma hozza a királyi kéziratot, melylyel Dr. Hegedüs István, egyetemi magán tanár, a kolozsvéri ref. főtanoda igazgatója, a kolozsvári tudomány-egyetem megüresedett classica-philologiai tanszékre nyilvános rendes tanárrá, a rendszerezített illetményekkel kineveztetett.

* **Zoltán Gyula** jól szervezett szintársulata f. hó 11-én kezdi meg előadásait városunkban, a repertoírba a szinirodalom legujabb termékei vannak felvéve, be-

már olyan hozzáadással keringett a hir, hogy Malvin odaigérte kezét is.

Szünet alatt aztán egymást érte a gratuláló csapat, majdnem összeropogtatva a szolgabíró kezét.

— Ez jó jel! — gondolta magában Fenyéry Náczi s ugy találta, hogy az idő már tökéletesen elérkezett arra, mikép keblének érzelmeit nyilvánítsa.

Azonban szünetek alatt az az átkozott „piktor“ mindig a Malvin sarkában volt és így nem volt reá alkalom; hanem midőn hajnal felé a kocsiba segítette Malvint a mama mellé, oda sugta:

— Malvin nagysám, lehet-e reméllenem?

— Mit?

— Ha holnap ellátogatok és . . .

A kocsis, a ki érzéketlen volt a szerelmi idyllek iránt, közibe csapott a lovaknak s a kocsi elrobogott s Malvin csak a kocsiból kiálthatta vissza:

— Szivesen látjuk!

— Brávó tubiczám! — szólott kitörő kedvvel Fenyéry Náczi. No hát mégis levágtam a piktort.

Azzal édes ábrándokba merülten nyult az oldalzsebébe, hogy „notes“-ébe a napi teendők közé feljegyezze: holnap megkérem Malvin kezét.

Jó azt felírni, mert az ilyen viharos éjszaka könnyen kisodorja az ember fejéből azt, a mi a szívében ugy sincs felírva.

*

Másnap Fenyéry Náczi teljes gálában jelent meg az alispánéknál. Bajuszát az ünnepélyes pillanathoz magasztos voltához képest szépen kipödörte s lakkcsizmáját, még a kapuban zsebkendőjével leporolva, boldog mosolylyal szaladt fel a lépcsőn.

Ebédután lévén, egyenesen a nappali szobába ment s legnagyobb örömeire az egész családot ottan

mutató előadásul „Zilah herczeg“ színmű kerül színre, a bérlet első száma „Kanári herczegnő“ operett leendő, Tizenkét előadást hirdet bérlettel a színi jelentés és pedig feltűnő olcsó árak mellett. Kőrszék 8 frt, zártszék 6 frt, e társulat működéséről sok dícséretet volt alkalmunk hallani és reméljük is, hogy városunk közönsége — ily mérsékelt bérleti árak mellett — nem fogja megvonni pártfogását. A bérlet gyűjtésére hozzánk átrándult igazgatót sürgős teendői Zilahra hívták vissza, azonban bérleti előegyzéseket lapunk munkatársra Józsa Oszkár ur is közvetít saját lakásán déli 1—2 óra között.

* **Halálozások.** Elhaltak városunkban ez év ápril havában: Barna Anna 14 hónapos, — Cserne Lajos 2 és fél éves, — Hajdu Borbála 25 napos, — Trinka Ilona 6 éves, — Oláh Teréz 25 éves, — Nagy András 4 hónapos, — Lukatos Lajos 5 hetes, — Major Mihály 5 hónapos, — Tankó Géza 11 napos, — Cserni Alajos 43 éves, — Jakab György 2 és fél hónapos, — József Eszter 13 hónapos, — Bölöni Pál 1 és fél éves.

* **Pap választás.** A sz.-nagyfalusi ev. ref. egyház folyó hó 2-án papjának Surányi Gyula peéri pap és egyháznegyoi főjegyzőt választotta meg. Miután (lapunk munkatársai) a választás alkalmából mint az nap próbá beszédet tartott jelölt az egyházköztségben jelen volt a kebli egyház tanács megragadta az alkalmat és a beszolgáló pap tisztt. Viski Pál ur elnöklote alatt a törvény szabta meghívás előtt is üdvözölte a megye szerte szeretve tisztelt lelkipásztort s kérte állomásának hova-hamarábbi elfoglalására. Az üdvözölt szokott szelíd, emelkedett szellemben fogadta a tisztelőket, s emelkedett hangulattal kijelentette, hogy nagy mesterének szellemében szeretettel fog jönni hívei közé és tőlük is szeretetet kér és vár.

* **A deés-besztercei** vasut-vonalat május hó 3-án adták át a közforgalomnak.

* **Az erdélyi ref. egyházkerület** igazgató tanácsa május 1-én gyűlést tartott Kemény br. miniszter főgondnok elnöklote alatt. Az ülés 11 órakor kezdődött s 2 órakor ért véget. A proppozíciók az értékpapírok kamattjövödelme iránt elfogadtattak s a közgyűlés elé ajánlattal terjesztetnek, nem különben egyéb indítványokat elfogadott az igazgató tanács.

* **Br. Kemény Gábor** miniszter április 30-án este 10 órakor érkezett Kolozsvárra, s a Hungária szállóba hajtatott, hol három szobát rendeztek be számára. A miniszter már kora reggel felkelt, s később a tisztelő küldöttségeket fogadta, melyeknek sorát az államvasutak helyi üzletvezetősége Szarvasy György főfelügyelővel élén, Virányi István és Északi Károly kíséretében nyitotta meg. A miniszter szokott lekötőlező szívélyességével fogadta a küldöttséget. Az erdélyi református státus küldöttségét Szász Domokos püspök vezette; az iparkamarát Sigmund Dezső orszgy. képviselőnk, a kamara elnöke, a gazdasági egylet küldöttségét Gamauff Vilmos kir. tanácsos vezette a miniszter elé, ki minden küldöttséget egyenlő szívélyességgel fogadott. Kolozs város tanácsa a polgármester vezetésével tisztelegett, s kérte a minisztert, hogy a Kolozson felállítandó földmives iskola ügyét támogassa, mire nézve a miniszter készségesen kijelentette, hogy az ügy érdekében minden lehető a maga részéről szívesen megtesz. Kolozsáv város tanácsa Albach Géza polgármesterrel élén jelent meg a miniszter előtt, s tolmácsolta hódolatát. Kemény Gábor nagy érdeklődéssel tudakozódott a város ügyeiről. A tisztelgések tíz óra után értek véget, mikor is a miniszter az erdélyi ref. státus ülésére távozott, mely 11 órakor kezdődött a státus belkirályutezai házában, hova az igazgató-tanácsosok a főgondnokok teljes számában meghívtattak.

találta. Malvin arczáról csintalan jókedv sugárzott, a mint a szerencsés vetélytárs ünnepélyesen komoly arczát megpillantotta. A festő pedig a legnagyobb örömmel rázta meg a tiszteletbeli szolgabíró felé nyújtott kezét.

Ez azonban méltóságteljesen tartott az apa felé:

— Kedves Domokos bácsi. Én ünnepélyes szándékkal jöttem ide, — kezdé torok-köszörülés után.

— Köszönöm, köszönöm, — szólott Domokos ur boldog mosolylyal. Látjátok milyen hamar eljár a hir? Bizonyosan az a csintalan Linka nyelve járt el megint?! folytatá Benő felé fordulva, ki magasztos örömet sugárzó arczczal ült közvetlen Malvin mellett.

— Miféle hir? kérdé Fenyéry bámulva.

— No hát azt hiszem gratulálni jössz öcsém; legalább az „ünnepélyes szándék“-ból azt magyarázom ki. Ime Tinnyey Benő eljegyezte az én kedves Málczikámat.

Fenyéry Náczi elkéült, elzöldült; hebegett, a rokkja zsebéhez kapott s csak nagy sokára tudott a meglepetéstől annyit dadogni:

— Gra . . . gratulálok!

Benő aztán egy székre nyomta le a bámuló embert s megtöltött egy óriás poharat csillogó borral, a mit az aztán minden kínálás nélkül hatalmas kortyokban nyelt el. Csak mikor azt fenékgig kiürítette, tudott teljesen eszméletére térni s akkor olyan formát gondolt, hogy „legalább veszett fejszének nyele forduljon“ megfenyítve Tinnyey Benőt mondá:

— Te kópé! S hogy el tudtad te ezt palástolni! Na de legalább meg hissz násznagynak, mi?

— Szivesen, Náczi!

* **Esküvők.** Losonczy István Deés város főjegyzője e hó 3-án d. e. 11 órakor vezette oltárhoz Václav Nándor bájos leányát „Etelkát.” Ugyanez időben mondtak egymásnak örök hűséget Lisztay István fiatal iparos Czipra Gizella. Áldást kívánunk e frigyekre.

* **Öngyilkosság.** Krasznán Szabó Sándor földmives április 27-én a Domb-féle malom árkába ölte magát. Öngyilkossága oda viheto vissza, hogy utóbbi időkben családjával meghasonlott és elkeseredését növelte, hogy a legutóbb Krasznán megtartott ló-visitáció alkalmával három lova, — mely még kifizetve sem volt — a kiküldött állatorvos által takonykórosnak véleményeztetett. Holt teste április 28-án találtatott meg; a törvényszerű bonczolás 28-án ment végbe.

Irodalom.

— A „Képes Családi Lapok” 32-ik száma a következő tartalommal jelent meg: A kis Juliska. (Elbeszélés.) Ifj. Szász Bélától. — Ha a felhők szétoszolnak. (Költemény.) Bartók Lajostól. — A bácsi háza. (Elbeszélés.) Scossa Dezsőtől. — Táplálékaink új hamisítása. (Tárca.) Oriéntól. — Mégis földes ur lett belőle. (Elbeszélés.) Éder Páltól. — A vadocz (Theuriet André francia regénye, folytatás. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — Képeink: Elszalasztott zsák-mány. — Keleti bazár. — Május. — Melléklet: „Egy anyakönyv titkai.” (Társadalmi regény.) Kászonyi Dánieltől. 65—80 oldal. — A borítékon: Heti nap-tár. — Sak-kalány. — Számrejtvény. — Megfejtések. — Megfejtők névsora. — Jutalmak. — Hymen. Gyászrovat. — Az olvasókhöz. — Szerkesztő postája. — Hirdetések. — Előfizethetni: Méhner Vilmosnál, — Bpest, IV. ker. papnövelde utca 8. sz. Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

— A „Magyar Háziaszony” című háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap minden egyes száma újabb és újabb bizonyítékkal szolgál arra nézve, hogy ez a lap hivatta van minden családban hű vezetőül és hasznos tanácsadónak szolgálni. Mert a „Magyar Háziaszony” valóban oly gazdag tárháza a háztartás, a konyha, a nevelés, az egészségügy, a kertészet, szóval a nő egész hatáskörét felölelő alapos közleményeknek, melyek mindannyian igazolják azt a jó hirt, melyet e kedvelt lap 4 évi fennállása óta szerzett magának. A gyakorlati értékű közleményeken kívül a „Munka Után” című szépirodalmi melléklet csinos költeményekkel, szellemes tárczákkal, beszélyekkel, rajzokkal és humoreszkekkel, egy-egy hosszabb érdekfeszítő regénnyel s ügyes talányokkal szórakoztatja az olvasót. A „Magyar Háziaszony” előfizetési ára egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr s a kiadó hivatal (Budaposten nagy korona-utca 19. sz.) melyhez az előfizetések legczélyszerűbben postautalványon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatóvány számokkal.

CSARNOK

Erdélyi riadó.

Nincs vége még a nagy bonfoglalásnak,
Határkő csak az első ezer év!
A győztesek új ellenel csatáznak,
Új fényben uszik sok új hősi név.
Mit és apáink karddal küzdve kezdtek,
Most elvégezzük vért nem ontva mi,
Ők hármaz bőrczet, négy folyót szereztek,
Nekünk sziveket kell hódítani.

Előre hát! A zászló már kibontva.
Hallják meg milliók szent kisérvét:
A hol vihar van, vész harangja kongja,
A béke esődjén lágyan szálljon át;
Keljen visszhangra minden magyar ajkon,
Hozsánna várja völgyön és hegyen,
Harsogja ihlettől reszketve lantom:
A szív, a nyelv itt csak magyar legyen!

Ki jobb kezét nyújt, nem daczolva vélünk,
Az asztalfőn kerüljön jó helye;
Ölelje át igaz testvéri szívünk,
És minden kincsét ossza meg vele.
Vezessük őt az áldott Kánaánba;
Avassuk őt magyarrá, ha belép:
A bőség trónján tündökölni látva
Imádjá a magyarok Istenét!

De a kit ádáz gyűlölet vezérel,
Tiporjuk össze irgalmatlanul.
Frigyünk virágát ne áztassa vérrel,
Vesszen ki, ha szeretni nem tanul.
Ki aknáit és alattunk, olthatatlan
Mérgebe fojtjuk véglegheletét,
Hogy földet rázó, villámos haragban,
Érezze a magyarok Istenét!

S ne csak sereggő toborzott rajongók
Vívják a bátor, hódító tusát:
Az ígézet minden magyar halandót
Halhatatlan erővel hasson át!
Vigyen minden kéz a nagy épülethez
Egy összetartó kicsi porszemet;
Az áldozat — ha lángja tiszta — kedves,
Csak gyujtsa meg az égő szeretet.

A munka mellett izzadó szegények
S a földi mennyet élvező urak,
Kik pörben élnek s a kik összeférnek:
E czélhoz járjanak mind egy utat.

S ti nők, magyar nők, nemes érzelmnek
Forrásai, iegelől menjetek!
Ne adjatok szép szót, csókot, szerelmet,
Csak annak, a ki ott küzd veletek.

Előre hát, Erdély hívó szavára,
Szent küzdelem fölkezt vitézei!
Tűzzük fel a zászlót a vár fokára,
Csatánkat nem lehet elveszteni!
Már kél a nap, már ébred a homályban
A szebb jövő, melyet ma köd takar:
Azt vallja nyelv, szív majdan e hazában:
Csupán egy nemzet él itt, — a magyar!

Rudnyánszky Gyula.

A kanczalista.

— Korrajz. —

Irta: Csillag.

(Folytatás.)

A czédulán ez állt; „Bátyám! itt küldök egy ifjút; állítsa a favágóra, fát vág; ültesse az asztal mellé, ír!”

Öcsém Y.

Jó Bálint megértette öcsémé intencióját.

Jól van öcsém — mond Jó Bálint ur — ön rokonom, hogy híjják, ha szabad tudni?

— Kalotai Farkasnak tekintetes ur, apámat, anyámat megölték 1848-ban Kalota-Szentkirályon; nincs senkim . . .

— Elég — mond Jó Bálint. — E közben belépett égő gyertyával apja szobájába egy feltűnő szép leány. — Ime kisebb leányom Amanda, nőm is nem sokára megérkezik, falura ment Eleonora nagyobb leánnyommal gazdálkodni.

Ezennel beírom családtagnak, kövessen öcsém, helyét is megmutatom az irodában . . .

Nemsokára a kedves háziasszonyok eszményképe Jó Bálintné is haza érkezett, bájos Eleonora nagyobb leányával, s az új rokon teljesen otthon a legszívesebb fogadtatásban részesült . . .

Sokan mindent a gondviselésre bíznak; de én azt tartom, hogy az óvatossági, s alkalmazkodási rendszabályok alkalmazása sohasem késik áldást árasztani arra, ki minden adott helyzetet bölcsen használ . . .

Kalotai Farkasnak előbb volt esze, mint bajusza, szakála, soknál ez megfordítva van . . .

Pár hét alatt Kalotai az egész családnak kedvence lett. Eleonóra és Amanda nem egyszer gondolták, hogy a deli ifjú egykor mint kérés fog fellépni s az leendő a boldog a két testvér közül a melyiket választja. . . Versenyzett is mindkettő az édes viszony szálainak egytestté szövésében.

* * *

Igy telt el egy rövid félév! De fájdalom, a földi dolgok sora ez életben mindig az, hogy alig telepedtünk meg egy kellemes nyughelyen, már is egy hang megszólal és távozásra int, mert a nyugalom órája elmúlt! . . .

E rettenetes hang az újabb „nyílt parancs” volt, melyben kellett hirdetni, hogy „valaki házánál katonaszokevényt rejteget: golyó büntetés éri!”

Jó Bálint meghökkent. Kétkedett Kalotaiban, mert elejtett szavajból meggyőződött, hogy Damjanics tábornokot közéről ismerte . . .

— Öcsém! — szolt az öreg ur a parancs vétel estéjén. — Öszinte nyilatkozatot várok. Tudja? olvasta a parancsot? . . .

— Öszinte leszek édes bátyám — felel Kalotai — az irodán nyilatkozni fogok, s fejhajrással tisztelegvén, jóéjt kívánt a családnak.

Jó Bálint nyomban követte az irodába Kalotait. Bezárva az ajtót minden zerge-zugot megvizsgált, nincs-e közel valami elbujt zsandár? . . .

— Tudja öcsém! az ingemnek sem hiszek, olyan időt értünk, aztán az ölöngaluska kemény bök öreg ember torkának.

— Ha Gilottin állana fejem felett — szolt páthosszal Kalotai, — akkor is megmondanám a valót. Én csakugyan nem vagyok Kalotai Farkas, hanem x. Farkas . . . sz. megyéből . . . a fő . . .

— Hogyan te kölyök! — közbe kiált Jó Bálint — Bosszantom az üdvösségeat!! . . te a főszolgabíró fia . . legkedvesebb barátom fia vagy?! . . . Lelökd azt a pityékes dolmányt! . . . te . . . te . . . te! . . . isteni kölyök! . . . Jer keblemre . . . hadd csókoljalak meg! . . . De hogy adlak ki?! . . . de hogy áldozlak fel a németnek! . . . egy hajszálad nem görbül meg házannál ne félj! . . .

Másnap ebédnél már „flekkerbe”, „bugyigóba”, „kamásliba”, lett bujtatva Kalotai Farkas.

A két leány mit sem evett . . , szeretettel csüngtek a jó barát fián, tudták már ők is az édes titkot! . . . Az apai gyöngédség felfedett a család előtt mindent. Oh azok a leányok! . . . Azokért melleleg mondvá

Farkasnak is hull a könnye . . , ismét előkerül a sarokba dobott zsebkendő valahányszor az elbeszélés idejéig jut! . . . A leányok is alig győzték várni Szt. András estéjét, hogy megálmodhassák kié lesz a gyöngyrokron?! . . .

Az Abdul Medzsíd szultán portáján pártfogolt 48—49-iki menekültek nem lehettek boldogabbak, mint Kalotai Farkas Jó Bálint bátya irodáján!

Délután Kalotai ki ment a pusztára agarászni. Ez alatt aranyászóru sárgacsikón vendég érkezett a házhoz, ki néhány szóban bemutatván magát, azt sem feledve tudatni, „reversalis” mellett utazik, nagyon szívesen fogadta a család. E vendég Kalotai Farkas testvér bátyja Endre volt. Elmondta, hogy a kormány biztos tudatta apjával, mint jó baráttal, hogy milyen derék fia van . . . majd gondja lesz, hogy a bicskás vér lecsillapodjék, mire nézve megtette a jelentést, Farkast kurrentáltatja stb,

— Jó nyomon jársz Endre öcsém! Ne félj semmit, eb az anyja annak a ti biztosotoknak, kukorikolhat a mennyit tetszik, de már abból semmi sem lesz, sem hogy a mi kedves Farkasunknak árt hasson! Hozott Isten! legyen ünnep a házánál! Leányok kövér oszonna, szíves rokonlátás; azután mullattassátok Endre öcsém! A kocsit küldöm anyátok után a tanyára.

Oszonna után Eleonóra és Amanda karon fogva sétáltak Endrével a kertben, hol a virágos táblák s a szebbnél-szebb virágok mind Kalotai remeklésére vallottak.

Midőn az öröm alig fért a leányok szívében, s a világ minden dicséretével halmozni Farkas ime „ott terem a Farkas, a hol emlegetik.” A jelenet leírhatatlan, midőn a két testvér egymás nyakába borult s midőn Eleonora Endre karjába, Amanda Farkas derekába csimpajkózva egy mitologiai csoportot formáltak; lefeshetetlen az a kép.

Éjfélkor ment a két testvér pihenni az irodába, mert Endre Farkassal egy szobában kívánta az éjet tölteni, hisz annyi hír, annyi mondani, s kérdeni való van!

— Te Farkas! — szolt Endre majdnem pitymalatkor — ne aludjunk, beszéljünk tovább! Te megházasodol, téged kimondhatatlanul szeret a két leány, én átvizsgáltam könyvvezetésedet; Az Isten naked tehetőséget adott, akaratod is van, élj bölcsen mindenikkel! Te lész családunk „juniora” úgy fogok intézkedni, engemet nemsokára letör a halál, te ismered bajomat; atyánk is harcot viv, többé nem látod; légy jó testvér!! . . . Tovább nem szólhatott a zokogás miatt. Farkas fogadta, hogy családjának szenteli minden erejét.

Korán reggel Endre utban volt haza felé, a reversalist szem előtt tartotta.

* * *
(Folyt. köv.)

Hirdetés.

23—1886. tklvi sz.

Árverési hirdetmény.

Özvegy idősb Kallos Ferencznének, Kallos András elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés 54 frt tartásdíj, 19 frt 50 kr. perbeli, 6 frt 50 kr. végrehajtási, 11 frt 45 kr. árverés kérésű és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejéül 1886. évi május hó 27-ike d. e. 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Nagyalu község házához közelizetük; az árverési feltételek pedig a következőkben állapítatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Kallos Andrástól a nagyalusi 46. tjkvben bejegyzett következő ingatlanok s tartozékaik:

a) a 60. sz. a. belsőség a 252. számú házzal kikiáltási ára 306 frt.

b) az 1362. számú szőlő és gyümölcsös kikiáltási ára 718 frt.

II. Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár tizszáztóljárt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzü előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó-mint letét hivatalnál a letét kezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Nagyalu községi előljárásnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1886. márczius 22-én.

D O B O L Y I,
kir. járásbíró.

63—1—1